

UOHSX00G7MRM

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

PŘÍKAZ

Spisová značka: ÚOHS-S0246/2022/VZ
Číslo jednací: ÚOHS-19674/2022/500

Brno 10. 6. 2022

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve věci spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) citovaného zákona obviněným

- Český hydrometeorologický ústav, IČO 00020699, se sídlem Na Šabatce 2050/17, 143 00 Praha 12,

při zadávání veřejné zakázky „CENTRÁLNÍ PŘEDPOVĚDNÍ PRACOVIŠTĚ (CPP), areál ČHMÚ, Na Šabatce 2050/17, Praha 4“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 23. 1. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 28. 1. 2019 pod ev. č. Z2019-002837, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 28. 1. 2019 pod ev. č. 2019/S 019-039950, ve znění pozdějších oprav,

vydává podle ustanovení § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, tento

příkaz:

I.

Obviněný – Český hydrometeorologický ústav, IČO 00020699, se sídlem Na Šabatce 2050/17, 143 00 Praha 12 – **se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb.**, o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **tím, že** při zadávání veřejné zakázky „CENTRÁLNÍ PŘEDPOVĚDNÍ PRACOVIŠTĚ (CPP), areál ČHMÚ, Na Šabatce 2050/17, Praha 4“

v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 23. 1. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 28. 1. 2019 pod ev. č. Z2019-002837, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 28. 1. 2019 pod ev. č. 2019/S 019-039950, ve znění pozdějších oprav, **nedodržel pravidlo stanovené v § 48 odst. 3** citovaného zákona, když „Oznámením o vyloučení účastníka zadávacího řízení“ ze dne 28. 1. 2019 **vyloučil dodavatele – DCI Czech a.s., IČO 04501624, se sídlem Štěrboholská 1404/104, 102 00 Praha 10 – z účasti v zadávacím řízení na citovanou veřejnou zakázku z důvodu, že neprokázal složení požadované jistoty, přestože jmenovaný účastník zadávacího řízení v souladu s § 41 odst. 4 písm. c) citovaného zákona v nabídce zadavateli předložil písemné prohlášení pojistitele obsahující závazek jistotu za stanovených podmínek zadavateli vyplatit, tudíž nebyl naplněn příslušný důvod pro vyloučení jmenovaného účastníka zadávacího řízení, přičemž jmenovaný obviněný tímto postupem mohl ovlivnit výběr dodavatele a uzavřel dne 17. 7. 2019 smlouvu na veřejnou zakázku.**

II.

Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto příkazu se obviněnému – Český hydrometeorologický ústav, IČO 00020699, se sídlem Na Šabatce 2050/17, 143 00 Praha 12– podle § 269 odst. 2 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá**

pokuta ve výši 90 000 Kč (devadesát tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do jednoho měsíce** od nabytí právní moci tohoto příkazu.

ODŮVODNĚNÍ

I. K POSTUPU OBVINĚNÉHO PŘI ZADÁVÁNÍ VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

1. Obviněný – Český hydrometeorologický ústav, IČO 00020699, se sídlem Na Šabatce 2050/17, 143 00 Praha 12 (dále jen „obviněný“ nebo „zadavatel“) – jakožto veřejný zadavatel podle § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), zahájil podle zákona dne 28. 1. 2019 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „CENTRÁLNÍ PŘEDPOVĚDNÍ PRACOVIŠTĚ (CPP), areál ČHMÚ, Na Šabatce 2050/17, Praha 4“, přičemž oznámení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 23. 1. 2019 pod ev. č. Z2019-002837, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 28. 1. 2019 pod ev. č. 2019/S 019-039950, ve znění pozdějších oprav (dále jen „veřejná zakázka“ a „zadávací řízení“).
2. Jak vyplývá z dokumentace o zadávacím řízení, předmětná veřejná zakázka je veřejnou zakázkou na stavební práce, kterou obviněný zadával v podlimitním režimu v otevřeném řízení.
3. Podle čl. 1 odst. 1.1 a 1.2 zadávací dokumentace jsou předmětem plnění veřejné zakázky stavební práce, a to „...*budova občanské výstavby (pro vědu a administrativu), novostavba objektu Centrálního předpovědního pracoviště ČHMÚ včetně parkoviště a připojení na inženýrské sítě.*“
4. Dle čl. 1. odst. 1.5 zadávací dokumentace stanovil obviněný předpokládanou hodnotu veřejné zakázky ve výši 89 170 000 Kč bez DPH.

5. Z dokumentace o zadávacím řízení, např. z Protokolu o otevírání obálek ze dne 10. 4. 2019, vyplývá, že obviněný obdržel ve lhůtě pro podání nabídek celkem čtyři nabídky.
6. V rámci Oznámení o vyloučení účastníka zadávacího řízení ze dne 23. 4. 2019 (dále jen „rozhodnutí o vyloučení“) obviněný oznámil, že rozhodl o vyloučení dodavatele – DCI Czech a.s., IČO 04501624, se sídlem Štěrboholská 1404/104, 102 00 Praha 10 (dále jen „vyloučený dodavatel“) z účasti v zadávacím řízení. Rozhodnutí o vyloučení vyloučený dodavatel obdržel téhož dne.
7. Dne 17. 7. 2019 uzavřel obviněný se společností PSG Construction a.s., IČO 05042020, se sídlem Napajedelská 1552, 765 02 Otrokovice (dále jen „vybraný dodavatel“), Smlouvu o dílo na plnění veřejné zakázky (dále jen „smlouva o dílo“). Oznámení o výsledku zadávacího řízení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 5. 8. 2019.

II. POSTUP ÚŘADU PŘED VYDÁNÍM PŘÍKAZU

8. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 248 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, obdržel podnět s žádostí o prošetření postupu zadavatele mimo jiné i ve věci předmětné veřejné zakázky.
9. Úřad si na základě uvedeného podnětu od obviněného přípisem č. j. ÚOHS-20146/2021/542/VHu ze dne 16. 6. 2021 vyžádal dokumentaci o zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku a vyjádření k obsahu podnětu.
10. Dne 25. 6. 2021 obdržel Úřad dokumentaci o zadávacím řízení a vyjádření obviněného ze dne 24. 6. 2021 (dále jen „vyjádření obviněného“).

Vyjádření obviněného

11. Obviněný ve svém vyjádření uvádí, že k vyloučení dotčeného účastníka zadávacího řízení přistoupil v souladu s § 48 odst. 3 zákona, neboť účastník neprokázal složení požadované jistoty. Obviněný dále ve vyjádření odkazuje na požadavek v čl. 10 odst. 10.1 zadávací dokumentace, dle kterého nabídka musela obsahovat originál písemného prohlášení pojistitele obsahujícího závazek vyplatit zadavateli za podmínek stanovených v § 41 odst. 8 zákona pojistné plnění. K tomu obviněný konstatuje, že dotčený účastník předložil pouze kopii písemného prohlášení pojistitele, tudíž dle obviněného požadovanou podmínku předložení písemného prohlášení v originálu nesplnil. Obviněný dále uvádí, že nabídka účastníka neobsahovala žádné další dokumenty, které by se týkaly požadavku na složení jistoty, a že účastník nesložil jistotu ani formou převodu peněžité částky na stanovený účet.
12. Obviněný se dále vyjadřuje k námitce odlišnosti v případě prokazování poskytnutí jistoty prostřednictvím pojištění záruky a v případě prokazování poskytnutí jistoty formou bankovní záruky, kdy zákon u bankovní záruky výslovně požaduje předložení originálu, zatímco u pojištění záruky toto výslovně nestanoví. Obviněný je toho názoru, že v době, kdy bylo zadávací řízení realizováno (v roce 2019), v rámci rozhodovací praxe Úřadu nedošlo k vyjasnění způsobu předkládání jistoty formou pojištění záruky. V tomto smyslu obviněný také poukazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-05496/2020/533/BŠp ze dne 18. 2. 2020, dle kterého nebylo dostatečně zajištěno oprávnění zadavatele na plnění z jistoty, když byla uzavřena

s pojišťovnou smlouva, avšak součástí nabídky byla pouze kopie záruční listiny. Obviněný k tomu dále uvádí, že ačkoliv bylo uvedené rozhodnutí předsedou Úřadu zrušeno, v době, kdy obviněný o vyloučení příslušného účastníka zadávacího řízení rozhodoval, panoval ze strany Úřadu právní názor, že je třeba předložit originál záruční listiny, přičemž obviněný se tímto názorem Úřadu řídil.

13. Obviněný přiznává, že právní názor Úřadu se může postupem času vyvíjet a měnit, ale zadavatel se při svém rozhodování musí řídit takovým právním názorem, který je Úřadem zastáván v době, kdy je předmětný úkon vykonáván. Dle obviněného tak následná změna právního názoru Úřadu nemůže jít jemu k tíži, a to tím spíše v řízení o přestupku.
14. Obviněný je přesvědčen, že jeho postup je v souladu se zákonem, a to i v rámci současného právního názoru Úřadu, který je formulován v rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-12502/2020/321/TMi ze dne 27. 4. 2020, ze kterého obviněný cituje následující: *„je zcela pochopitelné, že zadavatel má zájem na tom, aby v případě porušení zákonných povinností navrhovatele mohl bez dalšího přistoupit k čerpání poskytnuté jistoty, jelikož takový je i účel institutu jistoty. V daném případě je na základě uzavřené smlouvy s pojišťovnou k takovému čerpání nezbytný originál prohlášení pojistitele, kterým však zadavatel nedisponuje. Může však využít postup dle § 45 odst. 1 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 zákona a požadovat po navrhovateli předložení potřebného originálu dokladu.“* K tomu obviněný dodává, že dle konstantní rozhodovací praxe Úřadu je postup podle § 46 odst. 1 zákona pro zadavatele dobrovolný, nikoli povinný.
15. Dle názoru obviněného byl jeho postup oprávněný i s ohledem na rozhodovací praxi Úřadu ve vztahu k povinnosti předložit listiny opravňující čerpat jistotu po celou dobu běhu zadávací lhůty. V souvislosti s tím pak odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. S0445/2017/VZ-02535/2018/512/KMo ze dne 24. 1. 2018. Obviněný k tomu podotýká, že se v daném případě jednalo o složení jistoty formou bankovní záruky, kdy účastník v situaci, kdy došlo k prodloužení zadávací lhůty, sjednal bankovní záruku znovu, ale požadovaný originál bankovní záruky zadavateli neposkytl před koncem původní zadávací lhůty. Zadavatel pak byl povinen daného účastníka vyloučit, neboť po celou dobu zadávací lhůty nedisponoval dokladem, který by jej opravňoval k plnění z pojištění, tj. nedošlo ke složení jistoty po celou dobu trvání zadávací lhůty. Obviněný považuje uvedenou situaci za analogickou k projednávanému případu, neboť i za situace, kdy pojištění bylo fakticky sjednáno, zadavatel nedisponoval dokladem, který jej k plnění opravňuje.
16. Obviněný je tedy přesvědčen, že v době, kdy o vyloučení příslušného účastníka zadávacího řízení rozhodoval, bylo v souladu s rozhodovací praxí Úřadu nutné v nabídce předložit originál dokladu o pojištění záruky. Následná změna v rozhodovací praxi Úřadu pak nemůže jít dle obviněného k jeho tíži. Pokud by byl za tento postup pokutován, bylo by to v rozporu s právem a principy správního trestání.
17. Obviněný na závěr svého vyjádření navrhuje, aby Úřad řízení o přestupku nezahájil a shledal, že uvedený postup není přestupkem.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

18. Podle § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), lze povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení uložit formou

písemného příkazu. Příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení. Není-li vydání příkazu prvním úkonem v řízení, nemusí příkaz obsahovat odůvodnění.

19. Podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), může správní orgán o přestupku rozhodnout příkazem. Příkazem lze uložit správní trest napomenutí, pokuty, zákazu činnosti, nebo propadnutí věci nebo náhradní hodnoty.
20. Úřad konstatuje, že je k vydání tohoto příkazu příslušný podle § 248 zákona, podle kterého Úřad vykonává dozor nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona.
21. Úřad dále konstatuje, že byly dostatečně zjištěny skutkové okolnosti pro vydání tohoto příkazu, přičemž vydání příkazu je prvním úkonem v řízení o přestupku.
22. Úřad přezkoumal na základě ustanovení § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dostupné dokumentace o zadávacím řízení na veřejnou zakázku, konstatuje, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, k čemuž uvádí následující skutečnosti.

K výroku I. tohoto příkazu

Relevantní ustanovení právních předpisů

23. Podle § 41 odst. 1 zákona platí, že stanovil-li zadavatel zadávací lhůtu, může v zadávací dokumentaci požadovat, aby účastník zadávacího řízení poskytl ve lhůtě pro podání nabídek jistotu.
24. Podle § 41 odst. 3 zákona účastník zadávacího řízení poskytne jistotu formou
 - a) složení peněžní částky na účet zadavatele (dále jen „peněžní jistota“),
 - b) bankovní záruky ve prospěch zadavatele, nebo
 - c) pojištění záruky ve prospěch zadavatele.
25. Podle § 41 odst. 4 zákona účastník zadávacího řízení prokáže v nabídce poskytnutí jistoty
 - a) sdělením údajů o provedené platbě zadavateli, jde-li o peněžní jistotu,
 - b) předložením originálu záruční listiny obsahující závazek vyplatit zadavateli za podmínek stanovených v odstavci 8 citovaného ustanovení zákona jistotu, jde-li o bankovní záruku, nebo
 - c) předložením písemného prohlášení pojistitele obsahující závazek vyplatit zadavateli za podmínek stanovených v odstavci 8 citovaného ustanovení zákona jistotu, jde-li o pojištění záruky.
26. Podle § 45 odst. 1 zákona platí, že pokud tento zákon nebo zadavatel vyžaduje předložení dokladu, předkládá dodavatel kopie dokladu, nestanoví-li zákon jinak. Zadavatel může postupem podle § 46 odst. 1 zákona požadovat předložení originálu nebo ověřené kopie dokladu.

27. Podle § 46 odst. 1 zákona může zadavatel pro účely zajištění řádného průběhu zadávacího řízení požadovat, aby účastník zadávacího řízení v přiměřené lhůtě objasnil předložené údaje, doklady, vzorky nebo modely nebo doplnil další nebo chybějící údaje, doklady, vzorky nebo modely. Zadavatel může tuto žádost učinit opakovaně a může rovněž stanovenou lhůtu prodloužit nebo prominout její zmeškání.
28. Podle § 48 odst. 1 zákona může zadavatel vyloučit účastníka zadávacího řízení pouze z důvodů stanovených tímto zákonem, a to kdykoliv v průběhu zadávacího řízení.
29. Podle § 48 odst. 3 zákona zadavatel vyloučí účastníka zadávacího řízení, který neprokázal složení požadované jistoty nebo nezajistil jistotu po celou dobu trvání zadávací lhůty.
30. Podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nedodrží pravidla stanovená tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky nebo pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr dodavatele nebo výběr návrhu v soutěži o návrh, a zadá veřejnou zakázku, uzavře rámcovou dohodu nebo se soutěž o návrh považuje po výběru návrhu za ukončenou.

Zjištěné skutečnosti

31. V čl. 10 odst. 10.1 zadávací dokumentace je mimo jiné uvedeno následující: *„Účastník je povinen v souladu s § 41 odst. 1,2 zákona poskytnout jistotu ve výši 200.000,- Kč. [...] Účastník je rovněž oprávněn složit jistotu formou pojištění záruky v souladu s § 41 odst. 3 zákona. V případě složení jistoty touto formou, tj. formou pojištění záruky musí být forma pojištění, pojistná smlouva uzavřena tak, že pojištěným je účastník a oprávněnou osobou, která má právo na plnění, je zadavatel. Pojistitel vydá pojištěnému písemné prohlášení obsahující závazek vyplatit zadavateli za podmínek stanovených v § 41 odst. 8 zákona pojistné plnění. Nabídka musí obsahovat originály těchto dokumentů. [...] V případě jistoty poskytnuté formou bankovní záruky nebo pojištění záruky musí být tento doklad předložen účastníkem v elektronickém vyhotovení.“*
32. Z nabídky vyloučeného dodavatele vyplývá, že obsahuje rovněž kopii (sken) Písemného prohlášení výstavce CERTASIG – SOCIETATE DE ASIGURARE SI REASIGURARE S.A. ze dne 29. 3. 2019, jež mj. obsahuje informaci o uzavření smlouvy mezi výstavcem jakožto pojistitelem a vyloučeným dodavatelem jakožto uchazečem v zadávacím řízení o pojištění bezpodmínečné záruky za účast uchazeče v zadávacím řízení, přičemž výstavce v tomto prohlášení výslovně prohlašuje, že uspokojí zadavatele, a to až do částky 200 000 Kč, pokud uchazeči zadávacího řízení v zadávací lhůtě zanikla účast v zadávacím řízení po vyloučení podle § 122 odst. 7 nebo § 124 odst. 2 zákona. Součástí nabídky je i kopie (sken) samotné Smlouvy o pojištění bezpodmínečné záruky za účast na výběrovém řízení při veřejné zakázce/sectorové zakázce/rámcové smlouvě č. BOND_B/0196586 ze dne 29. 3. 2019 mezi výstavcem a vyloučeným dodavatelem, ze které vyplývá výše zmíněné pojištění záruky ve prospěch zadavatele do částky 200 000 Kč.
33. Z rozhodnutí o vyloučení vyplývá, že zadavatel vyloučil vyloučeného dodavatele ze zadávacího řízení podle ust. § 48 odst. 3 zákona, neboť neprokázal složení požadované jistoty. Konkrétně k tomu zadavatel odkázal na čl. 10 odst. 10.1 zadávací dokumentace a uvedl, že vyloučený dodavatel předložil pouze kopii písemného prohlášení obsahujícího závazek vyplatit zadavateli za podmínek stanovených § 41 odst. 8 zákona pojistné plnění, resp. prostý sken vytisknutého

písemného prohlášení, tudíž na písemném prohlášení absentují elektronické podpisy vystavujícího subjektu, ačkoliv je z dokumentu zřejmé, že dokument byl vydán ve své originální podobě elektronicky. Vyloučený dodavatel tak dle zadavatele nesplnil požadavek dle zadávací dokumentace, když předložil pouhou kopii uvedeného dokladu. Zadavatel současně uvedl, že nabídka vyloučeného dodavatele neobsahuje žádné další dokumenty ve vztahu k požadavku na složení jistoty a vyloučený dodavatel ani nesložil jistotu formou převodu peněžité částky na stanovený účet.

Právní posouzení

34. Úřad předně konstatuje, že smyslem zákona o zadávání veřejných zakázek je, aby veřejné zakázky byly zadávány za splnění zákonem a zadavatelem stanovených podmínek a při dodržení základních zásad stanovených v § 6 zákona. Vzhledem k tomu, že při zadávání veřejných zakázek dochází k vynakládání veřejných prostředků, je zadávací řízení záměrně konstruováno jako vysoce formalizovaný proces. Odpovědnost za průběh celého zadávacího řízení nese zadavatel, který je v jeho průběhu povinen postupovat podle zákona.
35. V šetřeném případě obviněný vyloučil z účasti v zadávacím řízení vyloučeného dodavatele dle § 48 odst. 3 zákona, neboť dle něj tento účastník zadávacího řízení neprokázal složení požadované jistoty, když v nabídce předložil prostou kopii (sken) písemného prohlášení k prokázání složení jistoty formou pojištění záruky ve smyslu § 41 odst. 3 písm. c) zákona. Dle výkladu obviněného učiněného v rozhodnutí o vyloučení však mělo být písemné prohlášení o pojištění záruky předloženo v originále. Úřad tedy posuzoval souladnost takového postupu obviněného se zákonem.
36. Úřad v obecné rovině uvádí, že zadavatel může v souladu s § 41 odst. 1 zákona požadovat, aby účastník zadávacího řízení poskytl ve lhůtě pro podání nabídek jistotu. Požadovanou jistotu lze dle ust. § 41 odst. 3 zákona složit ve třech různých formách – složením peněžní částky na účet zadavatele, bankovní zárukou ve prospěch zadavatele, nebo pojištěním záruky ve prospěch zadavatele, přičemž uvedený výčet forem složení požadované jistoty je taxativní.
37. Zákon dále rozlišuje prokázání složení požadované jistoty v nabídce tak, že v případě bankovní záruky je vyžadováno dle § 41 odst. 4 písm. b) zákona předložení originálu záruční listiny, zatímco v případě pojištění záruky postačí dle § 41 odst. 4 písm. c) zákona k prokázání její existence písemné prohlášení pojistitele.
38. Z rozdílné formulace výše zmíněných ustanovení zákona je zřejmé, že zatímco u bankovní záruky zákon výslovně vyžaduje předložení originálu záruční listiny, u pojištění záruky postačí k prokázání její existence písemné prohlášení pojistitele, originál dokladu tak není zákonem výslovně vyžadován. Daná skutečnost je jednou z odlišností mezi jednotlivými formami poskytnutí jistoty, pro které nelze tyto jednotlivé způsoby poskytnutí jistoty srovnávat. Nelze tak na pojištění záruky aplikovat závěry, které platí pro poskytnutí jistoty formou bankovní záruky (jak mimo jiné činí obviněný). Je tak nutné postupovat v souladu s ust. § 45 odst. 1 zákona, podle kterého platí, že pokud zákon nebo zadavatel vyžaduje předložení dokladu, předkládá dodavatel kopii dokladu (blíže viz rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. 12502/2020/321/TMI ze dne 27. 4. 2020 vydané v řízení sp. zn. ÚOHS-R0043/2020/VZ).¹

¹ K uvedenému se vyjadřuje i komentářová literatura: „*Oproti bankovní záruce [srov. písmeno b)] musí pojištění záruky obsahovat konkrétní identifikaci zadávacího řízení, kterého se týká. Je to dáno tím, že účastník zadávacího řízení*

39. Institut vyloučení účastníka zadávacího řízení pak obecně stojí na zásadě, že zadavatel je oprávněn vylučovat účastníky zadávacího řízení pouze na základě zákonem stanovených důvodů. Ve spojení s jistotou jsou důvody pro vyloučení účastníka stanoveny taxativním výčtem v ust. § 48 odst. 3 zákona. S odkazem na smysl zákona nelze zákonem stanovené důvody pro obligatorní vyloučení účastníka zadávacího řízení nijak rozšiřovat. Pokud není naplněn žádný z důvodů pro obligatorní vyloučení účastníka zadávacího řízení formulovaných v § 48 odst. 3 zákona, není možné na základě tohoto ustanovení účastníka zadávacího řízení vyloučit.
40. Ustanovení § 48 odst. 3 zákona u dodavatele identifikuje dvě povinnosti stran jistoty, a to prokázat složení požadované jistoty (tzn. její existenci na začátku účasti konkrétního dodavatele v zadávacím řízení) a zajistit jistotu (tzn. aby existovala) po celou dobu trvání zadávací lhůty. Pouze následkem porušení těchto povinností je obligatorní vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení. Zákon zde tedy rozlišuje dvě povinnosti účastníka zadávacího řízení, a to prokázání složení jistoty a zajištění existenci jistoty po celou dobu trvání zadávací lhůty.
41. Z rozhodnutí o vyloučení je přitom zřejmé, že obviněný vyloučeného dodavatele vyloučil právě pro neprokázání samotného složení požadované jistoty ve smyslu prokázání její existence (viz bod 33. odůvodnění tohoto příkazu). Vyloučený dodavatel však v nabídce doložil prostou kopii (sken) písemného prohlášení pojistitele obsahujícího závazek jistotu do příslušné výše za stanovených podmínek zadavateli vyplatit (jak připouští i sám zadavatel, když v rozhodnutí o vyloučení tuto informaci uvádí), a taktéž prostou kopii (sken) související smlouvy o pojištění záruky s pojistitelem, z níž taktéž vyplývá existence pojištění záruky ve prospěch zadavatele. Ve smyslu výše uvedeného výkladu příslušných ustanovení zákona je tak zřejmé, že pokud navrhovatel prokázal složení požadované jistoty v nabídce předložením kopie (skenu) písemného prohlášení pojistitele a dokonce i související smlouvy, naplnil požadavky zákona stran prokázání existence jistoty. Obviněný tedy nebyl oprávněn vyloučeného dodavatel s odkazem na § 48 odst. 3 zákona ze zadávacího řízení vyloučit pro to, že neprokázal složení požadované jistoty.²
42. Obviněný ve svém vyjádření uvedl, že v roce 2019 v rámci rozhodovací praxe Úřadu nedošlo k vyjasnění způsobu předkládání složení jistoty formou pojištění záruky. K tomu odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-05496/2020/533/Bšp ze dne 18. 2. 2020 vydané ve správním řízení sp. zn. S0004/2020/VZ. Obviněný má za to, že ačkoliv toto rozhodnutí Úřadu bylo zrušeno rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. 12502/2020/321/TMI ze dne 27. 4. 2020 vydaným v řízení sp. zn. ÚOHS-R0043/2020/VZ, v době, kdy obviněný o vyloučení vyloučeného dodavatele rozhodoval, bylo v souladu s rozhodovací praxí Úřadu třeba předložit originál záruční listiny v nabídce účastníka zadávacího řízení pro prokázání složení jistoty, přičemž

předkládá písemné prohlášení pojistitele obsahující závazek vyplatit zadavateli za podmínek stanovených v odstavci 8 jistotu v prosté kopii.“ (viz Robert KRČ, Jan VANĚČEK. *Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2022, Komentář k § 41, s. 244).

² Nad rámec výše uvedeného Úřad pro úplnost doplňuje, že v šetřeném případě obviněný vyloučil vyloučeného dodavatele dle § 48 odst. 3 zákona, konkr. z důvodu nesložení požadované jistoty (ač složení požadované jistoty ve formě pojištění záruky vyloučený dodavatel ve smyslu zákona prokazatelně doložil), nikoliv dle § 48 odst. 2 písm. a) zákona proto, že by nesplnil jím stanovené zadávací podmínky (srov. čl. 10 odst. 10.1 zadávací dokumentace veřejné zakázky).

obviněný se tímto názorem Úřadu při rozhodování o vyloučení vyloučeného dodavatele řídil (viz bod 12. odůvodnění tohoto příkazu). Úřad k této argumentaci obviněného předně uvádí, že, jak sám obviněný konstatuje, předmětné rozhodnutí bylo předsedou Úřadu zrušeno, tudíž nikdy nenabylo právní moci, a proto jako takové nemohlo založit legitimní očekávání obviněného týkající se otázky zákonnosti jeho postupu. Dotčené rozhodnutí předsedy Úřadu, které zrušilo předešlé rozhodnutí Úřadu, pak jasně konstatovalo, že pro prokázání složení jistoty formou pojištění záruky není nezbytné v nabídce účastníka předkládat originál písemného prohlášení, neboť zákon toto nepožaduje [srov. § 41 odst. 44 písm. b) a c) zákona], a tudíž ve smyslu § 45 odst. 1 zákona postačí doložit tento dokument v kopii. Nad to není Úřadu známo, že by existovalo jakékoliv pravomocné rozhodnutí Úřadu či jeho předsedy (a to i z dotčeného období, resp. období předcházejícího), ze kterého by měl vyplývat závěr, že je třeba předložit originál písemného prohlášení pojistitele v nabídce účastníka pro prokázání řádného složení jistoty ve formě pojištění záruky, tudíž že by v době rozhodnutí o vyloučení byla utvořena takováto rozhodovací praxe Úřadu. Nad rámec uvedeného Úřad akcentuje, že obviněným odkazované rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-05496/2020/533/Bšp ze dne 18. 2. 2020 nebylo způsobilé jakkoliv ovlivnit jednání obviněného v roce 2019; nad to nelze přehlédnout, že jak bylo vyloženo shora, dané rozhodnutí nikdy nenabylo právní moci, a proto ani nebylo veřejně přístupné a uveřejněno ve sbírce rozhodnutí Úřadu.

43. Obviněný je přesvědčen, že jeho postup je v souladu se zákonem i s ohledem na současný právní názor Úřadu ohledně nezbytnosti originálu prohlášení pojistitele pro čerpání jistoty a možnosti jeho požadování skrze § 46 odst. 1 zákona, který je dle obviněného formulován především ve výše zmíněném rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-12502/2020/321/TMi ze dne 27. 4. 2020 vydaném v řízení sp. zn. ÚOHS-R0043/2020/VZ. K tomu obviněný doplňuje, že postup podle § 46 odst. 1 zákona je pro zadavatele dobrovolný, nikoli povinný (blíže viz bod 14. odůvodnění tohoto příkazu). Zde je nutné nejprve zdůraznit skutečnost, že v uvedeném rozhodnutí se předseda Úřadu vyjadřoval k nezbytnosti doložení originálu písemného prohlášení pojistitele v případě nutnosti čerpání poskytnuté jistoty, nikoli pro účely prokázání existence jistoty ve formě pojištění záruky, tj. nikoliv ve vztahu k nezbytnosti dokládání originálu písemného prohlášení v okamžiku předložení nabídky dodavatelem. Z citovaného rozhodnutí tak neplyne závěr, že by v případě složení požadované jistoty prostřednictvím pojištění záruky muselo pro prokázání složení jistoty být písemné prohlášení pojistitele dodavatelem v nabídce předloženo v originále, neboť takovou povinnost zákon dodavateli neukládá. Jak vyplývá i z uvedeného rozhodnutí předsedy Úřadu, v případě, kdy zadavatel takovým originálem nedisponuje, má možnost si jej v souladu s ust. § 45 odst. 1 ve spojení s § 46 odst. 1 zákona od dodavatele vyžádat. S obviněným lze souhlasit s tím, že uvedený postup je možností, a nikoliv povinností zadavatele, avšak taková skutečnost neodůvodňuje postup obviněného, při kterém požadoval v rozporu se zákonem předložení originálu prohlášení pojistitele již v nabídce dodavatele, resp. kdy pro nepředložení tohoto originálu vyloučeného dodavatele s odkazem na § 48 odst. 3 zákona vyloučil. Teprve pokud by daný účastník zadávacího řízení originální doklad zadavateli nepředložil na základě žádosti zadavatele, má zadavatel možnost účastníka vyloučit v souladu s ust. § 48 odst. 2 písm. b) zákona.
44. Dle názoru obviněného byl jeho postup oprávněný i s ohledem na rozhodovací praxi Úřadu ve vztahu k povinnosti předložit listiny opravňující čerpat jistotu po celou dobu běhu zadávací lhůty, kdy obviněný odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. S0445/2017/VZ-02535/2018/512/KMo

ze dne 24. 1. 2018 (blíže viz bod 15. odůvodnění tohoto příkazu). K této argumentaci obviněného Úřad konstatuje, že je k danému případu nepřiléhavá, neboť povinnost prokázat složení požadované jistoty a povinnost zajistit jistotu po celou dobu trvání zadávací lhůty není totéž, což plyne přímo ze zákona (srov. ust. § 48 odst. 3 zákona). Obviněný nevyloučil vyloučeného dodavatele pro nezajištění jistoty po celou dobu zadávací lhůty, ale pro její nesložení ve smyslu její existence již na počátku. Pokud pak obviněný považuje nyní řešenou situaci za analogickou situaci, jež byla řešena v citovaném rozhodnutí, kdy byl zadavatel povinen vyloučit účastníka zadávacího řízení, neboť tento při prodloužení zadávací lhůty sjednal bankovní záruku znovu, ale nepředložil požadovaný originál bankovní záruky zadavateli, Úřad opětovně zdůrazňuje, je třeba rozlišovat mezi složením jistoty formou bankovní záruky a formou pojištění záruky. V případě bankovní záruky je pro prokázání jejího složení dle zákona třeba doložit originál bankovní záruky, nicméně v případě pojištění záruky postačí kopie písemného prohlášení pojistitele. Nelze tak v daném případě označovat v citovaném rozhodnutí řešený případ s nyní šetřeným případem za obdobné či analogické.

45. Na základě výše uvedeného považuje Úřad za prokázané, že obviněný nedodržel při zadávání veřejné zakázky pravidlo stanovené v § 48 odst. 3 zákona, když rozhodnutím o vyloučení vyloučil vyloučeného dodavatele z účasti v zadávacím řízení z důvodu, že neprokázal složení požadované jistoty, neboť nepředložil originál písemného prohlášení pojistitele, ačkoliv zákon k prokázání složení jistoty formou pojištění záruky originál písemného prohlášení nevyžaduje, tj. postačuje předložení jeho kopie, přičemž vyloučený dodavatel v nabídce zadavateli předložil kopii (sken) písemného prohlášení pojistitele obsahující závazek jistotu za stanovených podmínek zadavateli vyplatit (spolu s kopií související smlouvy o pojištění záruky), tudíž nebyl naplněn důvod pro jeho vyloučení dle § 48 odst. 3 zákona.
46. K naplnění všech znaků skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona je třeba, aby porušení pravidel stanovených zákonem pro zadání veřejné zakázky ovlivnilo nebo mohlo ovlivnit výběr dodavatele. Z hlediska zákonného rámce ustanovení § 268 odst. 1 písm. a) zákona tedy stačí pouhá možnost (potencialita) ovlivnění výběru dodavatele.
47. K podmínce vlivu na výběr dodavatele, resp. k jeho potencialitě Úřad uvádí, že výše uvedený nezákonný postup obviněného mohl mít alespoň potenciální vliv na výběr dodavatele. Tato skutečnost je dána především tím, že obviněný určil v čl. 9. zadávací dokumentace veřejné zakázky, že nabídky budou hodnoceny podle jejich ekonomické výhodnosti na základě nejnižší nabídkové ceny v Kč bez DPH. Jak přitom vyplývá z „Protokolu o otevírání nabídek“, vyloučený dodavatel předložil nabídku, která obsahovala nejnižší nabídkovou cenu, v důsledku čehož by, pokud by jej obviněný ze zadávacího řízení nezákonně nevyloučil, mohla být jeho nabídka hodnocena jako nejvýhodnější a mohla s ním být uzavřena smlouva na plnění veřejné zakázky.
48. Na základě výše uvedeného Úřad považuje za prokázané, že se obviněný při zadávání veřejné zakázky dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, když vyloučil vyloučeného dodavatele z účasti v zadávacím řízení z důvodu neprokázání složení požadované jistoty, přestože dotčený účastník zadávacího řízení v souladu s § 41 odst. 4 písm. c) zákona v nabídce obviněnému předložil písemné prohlášení pojistitele obsahující závazek jistotu za stanovených podmínek zadavateli vyplatit, tudíž nebyl naplněn příslušný důvod pro vyloučení tohoto účastníka zadávacího řízení, přičemž obviněný tímto postupem mohl ovlivnit výběr dodavatele a uzavřel dne 17. 7. 2019 smlouvu o dílo na veřejnou zakázku. Úřad proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto příkazu.

K výroku II. příkazu – uložení pokuty

49. Úřad považuje ve smyslu ustanovení § 150 odst. 1 správního řádu v návaznosti na § 90 přestupkového zákona skutková zjištění za dostatečná a s ohledem na výše uvedené považuje za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto příkazu.
50. Úřad se v souvislosti s rozhodováním o uložení sankce nejprve zabýval tím, zda nedošlo k zániku odpovědnosti za přestupek, především pak posouzením promlčecí doby, neboť odpovědnost za přestupek zaniká jejím uplynutím.
51. Podle § 270 odst. 5 zákona činí promlčecí doba 5 let.
52. Podle § 31 odst. 1 přestupkového zákona počíná promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.
53. V návaznosti na výše uvedené Úřad před uložení pokuty ověřil, zda již neuplynula lhůta dle § 270 odst. 5 zákona. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto příkazu došlo dne 17. 7. 2019, tj. dnem uzavření smlouvy o dílo na veřejnou zakázku. Správní řízení ve věci spáchání přestupku je zahájeno dnem doručení tohoto příkazu. Z uvedeného vyplývá, že promlčecí doba ve vztahu k projednávanému přestupku neuplynula a odpovědnost obviněného za projednávaný přestupek uplynutím promlčecí doby nezanikla.
54. V daném případě se obviněný dopustil přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona. Podle ustanovení § 268 odst. 2 písm. a) zákona lze za přestupek podle odst. 1 citovaného ustanovení zákona, nepoužije-li se postup podle odstavce 3 citovaného ustanovení zákona, uložit pokutu do 10 % ceny veřejné zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až c) citovaného ustanovení zákona.
55. Podle článku V. odst. 1. smlouvy o dílo činí celková cena za zhotovení díla 95 582 629,83 Kč vč. DPH. Horní hranice pokuty dle zákona se v daném případě stanoví jako 10 % ceny veřejné zakázky. Obviněnému lze proto za přestupek uvedený ve výroku I. tohoto příkazu uložit pokutu do výše 9 558 262,98 Kč.
56. Úřad v návaznosti na výše uvedené akcentuje, že ustanovení § 37 a § 38 přestupkového zákona upravují demonstrativní výčet okolností, k nimž se při určení výměry a druhu správního trestu, v daném případě pokuty, a povahy a závažnosti přestupku přihlédne. Podle § 37 písm. a) a c) přestupkového zákona se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Podle § 38 přestupkového zákona je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání (Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti citovaného ustanovení přestupkového zákona, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).
57. Úřad v této souvislosti uvádí, že závažnost přestupku, která je v šetřeném případě skutečností rozhodnou pro určení výměry pokuty, je obecnou kategorií poměřující rozsah dopadu konkrétního protiprávního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Stupeň závažnosti, tedy společenské škodlivosti

přestupku, je dán konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku tedy není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013).

58. Úřad v rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku konstatuje, že postupem obviněného došlo k porušení právem chráněného zájmu spočívajícího v řádné a nerušené hospodářské soutěži a v hospodárném nakládání s veřejnými prostředky v rámci zadávání a realizace veřejných zakázek. Za nejzávažnější stupeň intenzity porušení zákona Úřad považuje právě postup zadavatele spočívající v ignoraci ustanovení zákona, neboť takový postup zpravidla zcela vylučuje soutěžní prostředí, které je základním předpokladem dosažení efektivního vynakládání veřejných prostředků (coby hlavního účelu zákona). Obviněný sice svým postupem zcela nevyločil hospodářskou soutěž, nicméně uvedené pochybení obviněného vedlo k tomu, že z hodnocení byla vyřazena nabídka s nejnižší nabídkovou cenou, přestože zákonný důvod pro vyloučení vyloučeného dodavatele uváděný obviněným v rozhodnutí o vyloučení nebyl naplněn. Co se týče následků spáchání přestupku dle výroku I. tohoto příkazu, Úřad uvádí, že obviněný v daném případě nezákonným postupem negativně zasáhl do konkurenčního prostředí, neboť spáchání šetřeného přestupku vedlo k nezákonnému vyloučení účastníka zadávacího řízení s nejnižší nabídkovou cenou. Úřad tak vyhodnotil postup obviněného jako závažný, neboť svým postupem bezpochyby ovlivnil hospodářskou soutěž, na základě které by bylo možné vybrat nejvýhodnější nabídku.
59. Jako polehčující okolnost Úřad v nyní šetřeném případě zohlednil skutečnost, že z postupu obviněného je zřejmé, že se v daném případě nejednalo z jeho strany o účelové obcházení zákona či jeho úmyslné porušení, neboť obviněný se s ohledem na jemu dostupné informace v době rozhodnutí o vyloučení vyloučeného dodavatele (a i s ohledem na v té době dosud pravomocně neutvořenou rozhodovací praxi Úřadu, resp. jeho předsedy ohledně problematiky doložení složení jistoty formou pojištění záruky) snažil dle svého nejlepšího vědomí postupovat v souladu se zákonem, ač se tak v konečném důsledku nestalo.
60. Při stanovení konkrétní výše sankce má Úřad rovněž povinnost zohlednit i dobu, která uplynula mezi spácháním přestupku specifikovaného ve výroku I. tohoto příkazu a samotným potrestáním obviněného za spáchání daného přestupku. V této souvislosti Úřad poukazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 123/2013-85 ze dne 9. 4. 2015, ve kterém Krajský soud uvedl, že *„hledisko doby, jež uplynula mezi spácháním správního deliktu a jeho potrestáním, je možným (a někdy nutným) korektivem při úvahách ohledně výše pokuty, k němuž má být přihlédnuto na závěr těchto úvah; aplikace tohoto korektivu má zamezit, aby výše pokuty, jinak řádně stanovena podle zákonem předepsaných kritérií a kritérií nutně aplikovatelných i bez jejich výslovného vyjádření v zákoně (kritérium přiměřenosti s ohledem na míru, ve které výše pokuty může působit pro delikventa likvidačně), celkově nejevila znaky nepřiměřenosti s ohledem na prodlevu, která nastala mezi porušením právní povinnosti a trestem, který za to byl uložen. V rámci správního trestání je totiž třeba dostatečně silně vnímat, že časový horizont toho, kdy se účastníkovi řízení (delikventovi) dostává konečného rozhodnutí ve věci, je neoddělitelnou součástí měřítek celkové spravedlnosti řízení, a že čím je tento časový horizont delší, tím více se rozostřují kontury spravedlnosti jak v očích účastníka*

řízení, tak i v obecném vnímání veřejností a veřejného mínění, což celkově oslabuje důvěryhodnost státní moci. Je nepochybné, že s prodlužujícím se okamžikem potrestání se relativizuje základní vztah mezi spáchaným deliktem a ukládanou sankcí a že doba mezi porušením právní povinnosti a rozhodnutím o sankci má i bezprostřední vliv na účel trestu, jehož má být uložením konkrétní sankce dosaženo.“

61. V šetřeném případě došlo ke spáchání přestupku ve výroku I. tohoto příkazu dnem uzavření smlouvy o dílo na veřejnou zakázku, tj. dne 17. 7. 2019. V souvislosti s výše uvedeným Úřad v daném případě zohlednil jako okolnost svědčící ve prospěch snížení ukládané sankce uváděné časové kritérium, tj. časové rozmezí téměř tři let, neboť vlivem časové prodlevy mezi spácháním přestupku a jeho potrestáním dochází k oslabení smyslu a účelu zákona.
62. Úřad neshledal v šetřeném případě žádné další přitěžující nebo polehčující okolnosti, které by ovlivnily stanovení výše uložené pokuty.
63. Úřad při stanovení výše pokuty dále přihlédl i k ekonomické situaci obviněného, neboť v určitém případě se pokuta může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Z přehledu hospodaření obviněného³ vyplývá, že obviněný v roce 2021 hospodařil s výnosy 1 028 719 tis. Kč. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že nelze v tomto případě stanovenou pokutu považovat za likvidační ani za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu obviněného (a v tomto smyslu nespravedlivou).
64. V této souvislosti Úřad poznamenává, že pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má mj. splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Měli by pokuta tyto funkce splnit, je zřejmé, že musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pocíťována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání. Výše sankčního postihu proto byla Úřadem stanovena i tak, aby nedošlo k bagatelizaci následků přestupku. Úřad však i přes uvedené v šetřeném případě s ohledem na okolnosti spáchání přestupku preferoval spíše preventivní funkci pokuty.
65. Úřad posoudil postup obviněného ze všech hledisek a na základě výše uvedených skutečností a po zhodnocení všech okolností Úřad přistoupil k uložení pokuty ve výši uvedené ve výroku II. tohoto příkazu.
66. Pokuta je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

POUČENÍ

Proti tomuto příkazu lze podle § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho oznámení, a to u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek. Lhůta pro podání odporu běží ode dne následujícího po dni doručení tohoto příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní

³ dostupného na internetové adrese: <https://monitor.statnipokladna.cz/ucetni-jednotka/00020699/prehled?rad=t&obdobi=2112>

orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Obdrží

Český hydrometeorologický ústav, Na Šabatce 2050/17, 143 00 Praha 12

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zpráv